

Den förlorade sonens söndag

Orthros

Kontakion

Jag som dåraktigt övergivit Din faderliga härlighet, som med syndigt leverne slösade bort den rikedom som Du givit mig, ropar därför till Dig, med den förlorades röst: Jag har syndat inför Dig, o barmhärtige Fader. Mottag mig såsom botgörare och låt mig få bliva en av Dina drängar.

Ikos

Vår Frälsare lär oss var dag med Sin egen röst: låtom oss därför lyssna till Skrifterna om den förlorade sonen som blev vis igen och med tro låtom oss följa hans botfärdighets goda exempel. Med hjärtas ödmjukhet låtom oss ropa till Honom som känner alla hemligheter: Vi hava syndat emot Dig, barmhärtige Fader och är icke värdiga att någonsin bliva kallade Dina barn igen som förut. Men då Du av naturen är full av kärlek till människan; mottag mig och gör mig till en av Dina drängar.

Exapostilarion för Uppståndelsen och sedan följande exapostilaria:

Rikedomen av Din Nåd som Du har givit mig har jag i mitt elände förslösat i syndfullhet. Jag har förgäves lämnat mitt sanna hem och liksom den förlorade sonen har jag bedrägligt förskingrat min förmögenhet bland demoner. Men nu när jag återvänder, tag emot mig såsom den förlorade sonen, barmhärtige Fader, och fräls mig.

Ära åt Fadern och Sonen...

Jag har förslösat och spenderat alla Dina rikedomar, o Herre och i mitt elände har jag blivit tjänare av onda demoner. Men, barmhärtige Frälsare, hav förbarmande över den förlorade, rena mig från smutsen och giv åter tillbaka till mig Din Rikes klädnad.

Nu och alltid...

O heliga Jungfru, Guds Moder, apostlarnas, martyrernas, profeternas och helgonens härlighet och stolthet, förvärva din Sons och Herres nåd över oss, dina tjänare, när Han skall sitta och döma var man enligt hans skuld.

Lovprisningarna

Fem stichera från Uppståndelsens Oktoechos i veckans ton, sedan följande tre från Triodion:

Vers 6: Loven Honom med klingande cymbaler, loven Honom med jublets cymbaler. Allt vad anda har love Herren.

Jag kommer inför Dig, Herre, med den förlorade sonens rop: Jag har syndat i Dina ögon, nådige Mästare; jag har förlösat Dina nådegåvors rikedom. Men mottag mig i botfärdighet, Frälsare och fräls mig.

Vers 7: Stå upp, Herre; Gud, upplyft din hand, förgät icke de arma.

Liksom den förlorade sonen kommer jag till Dig, barmhärtige Herre. Jag har förlösat hela mitt liv i ett främmande land; jag har förskingrat rikedom som du givit mig, o Fader. Mottag mig i botfärdighet, o Gud och hav förbarmande över mig.

Vers 8: Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta; jag vill förtälja alla dina under.

Liksom den förlorade sonen har jag bortslösat rikedom som Fadern givit mig. Jag har spenderat allt; jag är nu utfattig och bor i ett land med onda invånare. Jag kan icke längre uthärda att leva bland dem, så jag återvänder och ropar till Dig, barmhärtige Fader: Jag har syndat emot himmelen och emot Dig och är icke längre värdig att kallas Din son. Gör mig till en av Dina drängar, o Gud, och hav förbarmande över mig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Anden.

O kärleksfulle Fader, jag har fjärrmat mig långt ifrån Dig, men försaka mig icke och förkasta mig icke från Ditt Rike. Den onde fienden har avklätt mig och tagit all min rikedom; jag har bortslösat nåden given min själ liksom den förlorade sonen. Men nu har jag stått upp och återvänt och till Dig ropar jag högt: Gör mig till en av Dina drängar. För min skull har Du sträckt ut Dina syndfria händer på Korset för att rädda mig från den onde besten och återigen ikläda mig min första dräkt, ty Du allena är full av barmhärtighet.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Allrämest välsignad är du, o jungfru och *Theotokos*, ty genom Honom som blev kött genom dig, togs dödsriket till fånga, Adam blev återkallad, förbannelsen hävd. Eva befriades, döden dödades, och vi fördes till livet. Därför ropa vi högt lovsjungande: Välsignad vare Du, o Kriste vår Gud, som behagat göra detta, ära åt Dig.